

Nr 27.

Av herr **Johansson, Lennart**, om fullständigt avskaffande av förfarandet med kungörelsens uppläsande i kyrka.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 26 till 1942 års riksdag antogs en lag med vissa bestämmelser om kungörande i kyrka.

Enligt vad som anförts i propositionen och i första lagutskottets utlåtande skulle lagen i avbidan på utredning vara av provisorisk natur.

Såsom en övergångsform stadgas, att uppläsning från predikstolen icke skall ske, utan att i stället en förteckning över förekommande kungörelser skall anslås i vapenhuset eller på annan lämplig plats i eller invid kyrkan. Förteckningen uppsattes före gudstjänstens början och kungörelserna hållas sedan tillgängliga å pastorsexpeditionen under en vecka efter det att förteckningen anslogs i kyrkan. I förteckningen upptages endast kungörelsens rubrik eller kort uppgift om dess innehåll.

I propositionen anföres vidare, att i vissa fall kungörelseförfarandet i kyrkan torde kunna avskaffas utan att ersättas av någon ny form, därest det kungörande som vid sidan därom nu är stadgat kan anses tillräckligt.

Å landsbygden, där flera församlingar ha gemensam pastorsexpedition och flera präster, har den nya lagen vållat en del olägenheter på grund av att kungörelser i god tid före gudstjänstens hållande skola sändas först till pastorsexpeditionen för att införas i förteckningen och därefter av pastor, om denne ej själv skall predika i den kyrka där förteckningen skall uppläsas, sändas till kyrkan så att den i rätt tid hinner fram.

I 19 § i lagen om kommunalstyrelse på landet stadgas, att kommunalstämmors kungörande skall ske genom kungörelse, som uppläses från predikstolen i församlingens kyrka minst en vecka före stämmans hållande. Kungörelsen skall även på ordförandens föranstaltande jämväl anslås å plats eller platser inom kommunen, som kommunalstämma bestämt. Tillkännagivande om tid och ställe för kommunalstämma bör ock, där kommunalstämma icke med minst $\frac{2}{3}$ majoritet annorlunda beslutit, införas i en eller flera ortstidningar.

Av det sist anförda framgår, att sättet för stämmans kungörande är enkelt och praktiskt, varför jag, i likhet med vad som anföres i första lagutskottets utlåtande nr 4: 1942, anser, att kungörelseförfarandet i kyrkan kan avskaffas utan att ersättas av någon ny form, särskilt då det gäller kommunala stämmor. Samma förhållande torde nog gälla andra meddelanden som skola kungöras i kyrkan.

Den enda olägenhet som skulle kunna uppstå om kungörandet i kyrka slopades är bevisföringen om, att en stämma eller en protokolljustering är kungjord, varför någon ny bestämmelse härom måste införas.

Ett sätt vore, att stämмоordföranden i den kungörelse, som skulle anslås å kommunens anslagsplats eller anslagsplatser, utsatte dag, då kungörelsen blivit anslagen, och bekräftade detta å tjänstens vägnar med sin namnunderskrift.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att Kungl. Maj:t slutför utredningen i ovanberörda fråga samt snarast för riksdagen framlägger förslag härom.

Stockholm den 18 januari 1943.

Lennart Johansson.
